

ЮНАЧНАТА МЕЧКА НЕНЕЦКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Птичката и мишката живеели задружно. Заедно събирали зърна. Събирали те, събирали и един ден птичката рекла:

— Стига толкова. Ще имаме зърна за цялата зима. Хайде сега да ги разделим.

Захванали да ги делят. На птичката — зърно, на мишката — зърно. На мишката — зърно, на птичката — зърно. Разделили зърното поравно, ала едно зрънце останало.

Ами сега?

Мишката рекла:

— Това зрънце е мое. Аз съм работила повече от тебе, земята съм ровила — дори ноктенцата си повредих.

А птичката отвърнала:

— Не, зрънцето е мое. Аз съм работила повече. Гледах отгоре къде има зрънца, все летях и летях — дори крилата ме заболяха.

Скарали се и се сбили. Така се сбили, че из цялата гора се понесъл вик и писък.

Били се, били, пискали, пискали, но не могли да се надвият една друга. Търтили да дирят помощ.

Птичката си повикала за помощник Гръм-птица.

Мишката — един юначен, силен помощник — самата мечка.

Мечката замахнала и ударила с лапа Гръм-птица по крилото.

Крилото се счупило — гръм треснал.

Изплашила се мишката и се мушнала под едно парченце кора. И там останала.

Но мечката се изплашила още повече и от нея. Огледала се:

— Къде е моята мишка? Няма я мишката!

От страх мечката побягнала оттам, но настъпила кората.
Настъпила я, а под кората нещо изпрацяло.

„Ами сега — помислила си мечката, — стрелят!“

И юначната мечка търтила да бяга, колкото й сили държат.

А пък то какво било — зъбът на мишката изпрацял.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.